

Fietsen bouwen in Amsterdam-noord

Ellen Heeres: ‘Stephanie is de vliegende keep van Roetz’

Al zes jaar werkt Stephanie in de fietsen. Ze weet alles van de onderdelen en voelt zich fantastisch als ze weer een fiets ‘gefixt’ heeft. ‘Die ov-fietsen zijn tricky.’

Tekst: Karin Stroo | Foto: Johannes Abeling

Fietsenfabriek Roetz in Amsterdam-noord is een sociaal en circulair bedrijf: oude frames spuiten ze over in hippe kleuren en daarna bouwen ze de fiets weer helemaal op, waarbij ze het liefst zoveel mogelijk onderdelen hergebruiken. De fabriek is een grote open loods vol kleurige fietsen, frames, wielen. In de hoek, achter een groene plantenrij, is de keuken annex kantine. Het magazijn bevindt zich in de ruimte ernaast.

Place to be

Stephanie (35), zwarte werkkleding en haar lange haar strak in een paardenstaart gebonden, werkt hier al bijna zes jaar. Ze lijkt er zelf ook een beetje verbaasd over, dat het al zo’n lange tijd is. ‘Ik ben er een paar maanden tussenuit geweest toen ik een woning kreeg aangeboden, maar daarna ben ik teruggekomen en nooit meer weggegaan. Roetz is wel *the place to be* voor mij.’ Ellen Heeres (48) is een van de twee directeuren van het bedrijf. ‘Ik ben van

de sociale missie, van alle mensen,’ zegt ze. ‘Mijn collega is bedrijfsleider van de circulaire fietsproductie.’ Dagelijks werken er 18 of 19 mensen bij Roetz. Niet iedereen werkt fulltime, in totaal bestaat de groep uit dertig man. ‘Sommige mensen hebben lang in de bijstand gezeten of ze zoeken een dagbesteding. Anderen werken hier via een beschutwerkregeling of loonkostensubsidie. Soms stroomt iemand door naar een reguliere baan.’

Zelfredzaamheid

Op de website van Roetz staat dat zelfredzaamheid belangrijk is binnen het bedrijf. Maar de werknemers hebben ook begeleiding nodig. Hoe vertaalt zich dat op de werkvloer? Ellen Heeres glimlacht: ‘Zelfredzaamheid kun je ook zien als dat iemand een vraag durft te stellen als hij of zij het even niet weet. Zelfredzaam is ook dat je leert bedenken: wat heb ik nodig om mijn werk goed te kunnen doen? Een koptelefoon bijvoorbeeld, of een rustig hoekje in de fabriek.

Dat mensen zichzelf kunnen blijven ontwikkelen, is een belangrijk onderdeel van onze missie.’

Ov-fiets

Begin volgend jaar komt er een nieuwe fiets op de markt: de circulaire e-bike Roetz Life. Daarnaast gaan ze opnieuw aan de slag met de remanufacturing van de ov-fietsen van de NS. Roetz zal groeien van één productielijn naar drie. ‘We beginnen rustig,’ weet Heeres. ‘Eerst maar eens de ov-fietsen. Die halen we uit elkaar en we hergebruiken alle goede onderdelen, dat is zo’n tachtig procent.’ Stephanie, stellig: ‘79 procent’. Heeres lacht: ‘Ik word altijd goed gecorrigeerd.’

Stephanie vindt het een fantastische fiets, die ov-fiets. Het was een van haar eerste projecten bij Roetz. ‘Het is echt een *tricky* fiets, grof en log met al die kabeltjes door het frame heen. Ik heb ook de eindcontroles mogen doen, toen had ik mijn papieren nog niet eens. Destijds werkten hier een paar oudere

Ellen Heeres (links): "We hergebruiken zo'n tachtig procent." Stephanie, stellig: "79 procent". Heeres: 'Ik word altijd goed gecorrigeerd.'

mannen die mij het fietsenmakersvak leerden. Ik heb goed opgelet. Als ik een testrondje rijd, denk ik: wow, fantastisch! Zelf gefikst.' Inmiddels heeft Stephanie haar diploma gehaald, omdat ze weer naar school wilde. Roetz bood haar de mbo-opleiding fietstechniek aan. 'Ik dacht, *go for it! Why not?*'

Kracht van dit bedrijf

Tegenwoordig is Stephanie ook magazijnmedewerker. 'Ik vind het leuk, want als magazijnmedewerker moet je alle onderdelen kennen. Als ik een "non turn washer" moet bijvullen, moet ik wel weten wat het is.' Ellen Heeres: 'Stef's kracht is ook dat ze een soort vliegende keep is, een spin in het web – en dat past bij haar als persoon. Als fietsenmaker sta je op één plek, maar Stef kun je niet de hele dag op één plek houden. Dan wordt

ze onrustig.' Ze knikt: 'Dat is wel de kracht van dit bedrijf, dat ik mezelf kan zijn. Ik ben soms graag even alleen.'

ADD

Zeer recent is bij Stephanie een vorm van ADD geconstateerd. Dat was een opluchting voor haar, omdat het veel

ze mag blijven. 'De gemeente vroeg me het hemd van het lijf. Die zwichten niet zomaar. Ik vond het best spannend, maar Ellen zei: "Ik ga met je mee." Daar was ik heel blij mee.' Heeres: 'Stef heeft erkenning gekregen. Ik vind het stoer dat ze dit traject is aangegaan.' Stephanie: 'Ik weet nu wat er met me aan de

'Als ik een "non turn washer" moet bijvullen, moet ik wel weten wat het is'

verklaart: 'Al die dingen in mijn hoofd, wow!' Ellen Heeres wilde voor Stephanie beschut werk aanvragen, daarom moesten er aanvullende onderzoeken plaatsvinden. Stephanie glundert, want

hand is en zal er een weg in moeten vinden, maar dat gaat me lukken. Wat ik hier geleerd heb, is denken in oplossingen, en niet in problemen.' ■